

Náš Život

Léto 2014
č. 21

Farní společenství Jablonce n.J., Rokytnice n.J., Poniklé, Harrachova

Stromkovice

Setkání kněží a kaplanů
působících v minulosti v našich farnostech

Rozhovor

Magdalena Jarošová

Svatby

Byly, jsou a budou

Velikonoce

Velikonoční svátky pohledem hostů

Sv. Florián

Ponikelské slavnosti

Rekonstrukce a opravy

Kříž v Harrachově a rokytnické varhany jako nové

Úvodník

Milí čtenáři,

v čase prázdnin a dovolených nastává čas pro zasloužený odpočinek a nabrání nových sil po zimě ať už formou výletů, návštěv nebo duchovní cestou... Drobné nápady naleznete uvnitř časopisu a těšíme se, že se s námi o svých cestách a poutích podělíte v čísle následujícím...

Děkuji všem přispěvatelům, kteří se angažovali a mám radost, že se opravdu v každé farnosti podařilo najít pisatele.

K časopisu je přiložen dotazník, který nám v budoucnosti pomůže při sestavování dalších čísel. Předem děkujeme za zpětné vazby.

Za redakci časopisu,
Veronika Palmová

Oznámení

Vážení a milý obyvatelé našich farností!

S velkou radostí Vám oznamuji, že jsem se rozhodl přijmout a dát svátost manželství. Má snoubenka, Anička Vítvarová, pochází z Nové Paky, kam Vás tímto všechny zvu na svatební obřad se mší svatou. Vše se bude konat v sobotu 23. 8. 2014 v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie od 11ti hodin.

Děkuji za chvíle strávené mezi Vámi a nepochybuji o tom, že se ještě mnohokrát uvidíme, nikde na světě není tak krásně, jako v tom našem kerkonošském kraji. Máte-li zájem přečíst si o naší svatbě více, navštivte naše webové stránky www.spolunahoru.webnode.cz.

Jirka Jína

Víte že...

Počet bohoslovců v naší hradecké diecézi

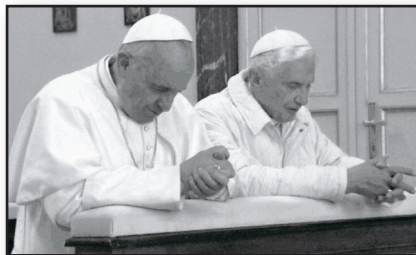
Za naši královéhradeckou diecézi je ve školním roce 2013/14 v kněžském semináři celkem 21 budoucích kněží:

- Pátý ročník: 4
- Čtvrtý ročník: 1
- Třetí ročník: 8
- Druhý ročník: 2
- První ročník: 0
- Přípravný ročník: 3
- Přerušení studia: 2

Z duchovního života papežů

- Papež Jan Pavel II. týdně slavil svátost smíření.
- Papež Benedikt XVI. denně hodinu studoval a nyní ještě studuje teologii.
- Papež František denně večer stráví hodinu v kapli při adoraci.

Žehnání fary v Rokytnici nad Jizerou

Je 21. 4. 2014, Velikonoční pondělí, a nás čeká velký den.

Vrhli jsme se s manželkou do riskantního podniku – pronajali rokytnickou faru a nyní máme první vzácné hosty. Tradičně navštívil Rokytnici nad Jizerou Mons. Tomáš Holub se spřízněnými rodinami a slaví zde Velikonoční svátky. Náš kněz Ivo Kvapil přišel s nápadem požádat ho o požehnání nově pronajaté fary a jako zkušeného mediátora o pár slov do začátku.

Začínáme mši sv. a kostelem zvučí rozlehlý dětský „doprovod“. Díky rodinám je kostel zase plný, to je hezké. Dlužno dodat, že i z Rokytnice vidíme nové tváře.

Mše svatá se chýlí ke konci, jdeme vše připravit. Občerstvení na provizorních stolech, náš pan farář dodává tradičně víno a již přicházejí věřící z kostela. Nálada výborná, počasí přeje. Pan Holub pronáší žehnací řeč a pan Kvapil odchází vysvětit vnitřek fary. A nyní, k radosti malých dětí, vzhůru letí krůpěje svěcené vody na budovu fary. Ještě přípitek a poděkování.

*Děkujeme za podporu,
Vaši Jínovi*

V Pozvánka

Pout' rodin 29.8.-30.8.

Letošní rok je vyhlášen jako Rok rodin (K tomu se přidává také 20. výročí od vyhlášení OSN Mezinárodní den rodin)

Dobrou příležitostí, jak zažít společenství, je vydat se 30. 8. 2014 na Národní pout' rodin do Žďáru nad Sázavou, která je také zároveň poutí diecézní.

Při celostátním setkání mládeže v roce 2012 někteří z nás měli možnost se zúčastnit a vzpomínky jsou jedinečné, ať už na duchovní program či atmosféru celé pouti.

Hlavním celebrantem je Dominik Duka a společně s ním se poutě dále zúčastní čeští a moravští biskupové.

Program je připraven pro celou rodinu – můžete se těšit třeba na biblickou zahradu pro děti či blok přednášek pro rodiče :)

Další podrobnosti o průběhu akce naleznete na www.narodnipoutroddin.cz

Veronika Palmová

Účetnictví farností

Všichni víme, co je zahrnuto do úklidu kostela, jaká je služba ministrantů při mši sv. atd. Víte také, že se ve farnostech zpracovává účetnictví – poslední léta jsou k dispozici tabulky se spoustou čísel. Co se za nimi skrývá a co vlastně představuje účetnictví farností?

Každá farnost má své vlastní vedení účetnictví, má své identifikační číslo. Účetnictví se vede podvojně – to je nařízení biskupství a je třeba jej dodržet. Účetnictví zpracovává S. Kučerová (za farníky bezplatně) a Miroslav Doubek – zaměstnanec Biskupství královéhradeckého.

Pro vedení účetnictví platí zákon č. 563/1991 Sb. o účetnictví. Sestavují se tedy rozpočty, zpracovávají se účetní výkazy hospodaření farností, provádí se inventarizace majetku. Sleduje se každá vydaná i přijatá koruna ve farnosti. Každá farnost má svou pokladnu s omezenou částkou peněz. V bance je veden účet, na kterém jsou uloženy zbývající peníze farností.

Do příjmů farností náleží:

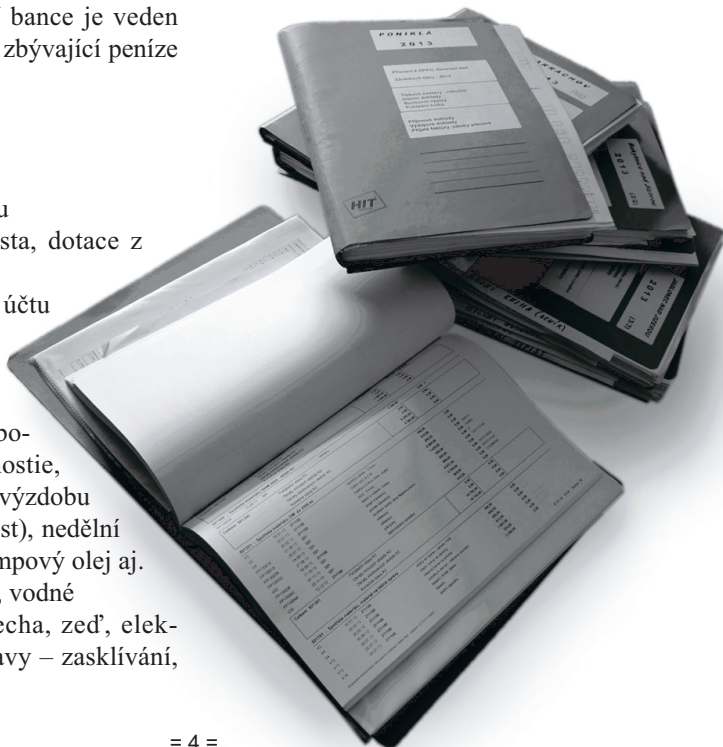
- kostelní sbírky
- příjmy z pronájmu majetku
- příspěvky biskupství, města, dotace z projektů (pokud jsou)
- dary a drobné úroky z účtu v bance.

Do výdajů farností patří:

- materiální náklady – tj. bohoslužebné předměty (hostie, víno, kadidlo), květiny na výzdobu (velikonoce, někdy slavnost), nedělní listy, žárovky, rohožky, lampový olej aj.
- náklady na energii, stočné, vodné
- náklady na opravy – střecha, zeď, elektroinstalace a drobné opravy – zasklívání, nátěry, zámky...

- opravy památek – socha sv. Jana Nepomuckého v Jablonci n. J., kříž v Harrachově, socha Krista aj.
- ostatní náklady – benzín na sekání trávy, poplatek za vedení účetnictví biskupství, poplatek bance, papír do kopírky a tiskárny, barvy...
- nákup majetku – v minulosti sekačka trávy, klávesy Jablonec n. J.
- nařízený finanční odvod do rozpočtu biskupství, tzv. „desátek“
- odvádění vyhlášených a vybraných účelových sbírek – Na bohoslovce, Svatopetrský haléř, Na pojištění majetku, Na církevní školství, ...

Farnosti na svůj provoz, opravy majetku mohou vydat jen tolik peněz, kolik příjmem. Jen pro představu – velikonoční svíce paškál stojí 1064 Kč, květiny pro běžnou výzdobu

V Z našich farností

kostela zajišťují farníci ze svých prostředků. Více bude v tabulkách o přehledu hospodaření.

Není na místě obava, že farníci platí ubytování kněze na faře. Kněžím je sražena částka na ubytování přímo z platu a zůstává mimo farnost na biskupství.

Ještě je tu účetní lahůdka, tzv. odepisování majetku. Majetek dlouhodobý (budovy, stroje) má určitou finanční hodnotu a zákonem přesně stanovenou dobu používání. V závislosti na předchozích skutečnostech se měsíčně snižuje hodnota majetku o tzv. odpisy.

Účetnictví farností představuje hodně přesné, trpělivé a odpovědné práce. Při účtování se dodržují zákony a příslušné vyhlášky. Účetní materiály se uchovávají po dobu 10

roků a každý údaj v účetních knihách je podložen prvotním dokladem. Vše musí být zpracováno přehledně. Každý účetní údaj je dohledatelný v účetní dokumentaci.

Nevím, zda jsem postihla v tomto zjednodušeném provedení celou otázku účetnictví farností. Víím jen, že P. Kvapilovi patří velký dík za to, jak spravuje farní majetek, jedná s památkáři, jak dokáže zajistit příspěvky měst, zpracování žádostí (bezplatné) pro úspěšné získání peněz z dotačních fondů na opravy zdi, střechy aj. Pan Doubek a já zpracováváme účetnictví, P. Kvapil je ten, který přiloží vždy ruku k dílu a farní majetek zhodnocuje.

S. Kučerová

Sbírky od Nového roku

Nedělní sbírky:

Poniklá	28.855,-
Harrachov	28.419,-
Rokytnice nad Jizerou	27.742,-
Jablonec nad Jizerou	20.849,-

Všednodenní sbírky:

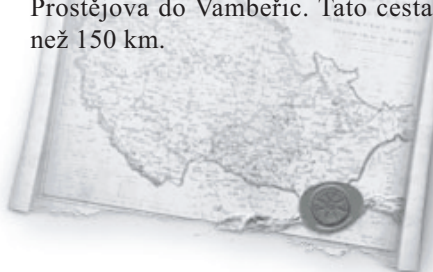
Harrachov	9.556,-
Poniklá	7.575,-
Rokytnice nad Jizerou:	6.172,-
Jablonec nad Jizerou:	1.942,-

P. Ivo

V Tip na výlet

Pěší putování do Vamberic

Inspirací k pěší pouti nám může být třeba děkovný obraz, který je nyní uchovávan v Králíkách na Hoře Matky Boží. Z nápisu na obraze je patrné, že jej roku 1868 daroval punčochářský mistr František Foltin z Prostějova jako poděkování při své padesáté pouti z Prostějova do Vamberic. Tato cesta je dlouhá více než 150 km.

Velikonoce v Rokytnici

O Velikonocích se již tradičně sjela na faru v Rokytnici n. Jizerou skupina dospělých a dětí z Prahy, Jablonce n. Nisou, Svobody n. Úpou, Hradce Králové a dalších míst republiky. Scházejí se, aby zde ve společenství oslavili největší křesťanské svátky. Společenství vzniklo z původní skupiny pražských vysokoškolských studentů, kteří pravidelně slavili Velikonoční tajemství na výjezdu v Chotěborkách u Velichovek. Duchovně se o ně stará Mons. Tomáš Holub.

Program velikonočních svátků začal na Zelený čtvrtek společnou večeří, kdy se jí beránek. Následovala mše sv., na které se připomíná ustanovení večeře Páně a mytí nohou učedníkům. Večer proběhla v kostele adorace v Getsemanské zahradě.

Velký pátek, při kterém se dodržuje půst, začal ranními chválami v kostele. Pokračoval křížovou cestou, na kterou děti vlastnoručně nakreslily obrázky jednotlivých zastavení. Odpoledne se konaly velkopáteční obřady s klaněním se ukřižovanému Kristu. Večer se dospělí sešli ke společnému rozjímání nad textem z proroka Izajáše.

Bílá sobota začala svátečními ranními chválami v kostele. Celý den pak byl časem příprav na oslavu zmrtvýchvstání. Kdo mohl, podílel se na přípravě jídla na hostinu agapé. Mnozí využili pěkného počasí a pobytu na horách a šli na procházku nebo menší výlet. Večer po setmění byl zapálen oheň, od něhož se zažehly velikonoční paškály (místní i dovezené) a konala se slavnostní vigilie. Četlo se celkem devět čtení z Písma připomínající dějiny spásy. Mše byla doprovázena zpěvy žalmů a

sborovým zpěvem pod taktovkou Martiny Maškové. Liturgické slavení vystříдалo slavení světské, kdy se celá skupina sešla k připitku a konzumaci společně připravených dobrot. Hrál se a zpívalo až do rána.

Mše svatá na velikonoční neděli byla zvlášť slavnostní pro devítiletou Zuzanku Gabriellovou. Byla u této příležitosti uvedena ke stolu Páně a přistoupila k prvnímu svatému přijímání. Spolu s ní se radovalo celé společenství, zejména rodiče, kmotra, bratr a prarodiče, které si tuto slavnost nenechali ujít a přijeli.

Do liturgických úkonů během obřadů a mši se zapojovali jak dospělí, tak děti. Aby dětem nezůstala velikonoční tajemství uzavřená, měl Mons. Holub vždy připravené i zvláštní kázání pro ně.

Členové výjezdního společenství v čele s Mons. Tomášem Holubem se shodují v tom, že jsou velmi vděční, že mohou využívat ubytování na faře i kostel sv. Michaela v Rokytnici pro svůj velikonoční pobyt. Děkují panu faráři Kvapilovi i členům farnosti za to, že jim otevírají rokytnické zázemí kostela a svoje vlastní společenství pro slavení Velikonoc.

Daniela Gabrielová

Duchovní obnova v Rokytnici nad Jizerou

*"Neustále se radujte. Bez ustání se modlete.
Za každých okolností vzdávejte díky."*

1Sol 5,16-18

V sobotu dne 8.6. jsme se v Rokytnici n. Jiz. zúčastnili duchovní obnovy, vedené vojenským kaplanem Petrem Šabakou. Přednášky - celkem tři - byly vedeny v kostele sv. Michaela. Mezi jednotlivými přednáškami jsme měli pauzu, kterou bylo možné využít na osobní modlitbu, rozhovor s b. Petrem nebo sv. smí-

ření. Akce byla výborně organizovaná. Zázemí jsme měli na rokytnické faře, kde byla možnost občerstvit se teplými i studenými nápoji. Chtěli bychom poděkovat otci Petrovi za poutavé uvedení do slavnosti Sslání Ducha Svatého a také za výborný guláš, který pro nás uvařil. Jeho veselá nálada nás všechny příjemně naladila na večerní vigílii, která byla závěrem duchovní obnovy. Děkujeme také bratru Ivovi za uskutečnění akce.

Simona, Monika, Marcela

Poděkování

Bůh nás dva povolal k cestě společné a my jsme se na ni vydali v sobotu 31. května 2014 z chrámu sv. Michaela archanděla v Rokytnici n. Jiz. Při slavení mše svaté jsme si vzájemně udělili svátost manželství a za podpory všech přítomných prosili Boha o vedení na naší společné cestě životem. Děkujeme bratru Ivovi, rokytnické schole (a zvláště Ivetě Palmové za přípravu hudební a pěvecké součásti bohoslužby), ministrantům i všem, kdo jste nás jakýmkoliv způsobem (prakticky, gratulací nebo modlitbou) potěšili a podpořili.

S vděčností Bohu za dary a vedení

Pavla a Martin Křížovi

Moje milá farní rodino, chci Vám touto cestou poděkovat za řadu milých setkání při „běžných“ bohoslužbách i dalších akcích, které jsem s Vámi mohla za uplynulých deset let prožít. Nejhlubší zážitky si nesu ze svátosti křtu před 7 lety a z nedávné svátosti manželství, na kterou navazuje moje letní stěhování na Jižní Moravu k manželovi. Těším se, že zůstaneme spojeni v modlitbách a občas se setkáme. Přeji a u Boha Vám vyprošuji radost a požehnání do dalších dnů.

Pavla Křížová (Doubková)

Svěcení obrazu sv. Floriána v Poniklé

V neděli 4. května se v Poniklé od 9.00 hod konala netradiční bohoslužba. Z velké části se totiž na její realizaci podíleli zdejší hasiči, a to za účelem svěcení nového obrazu sv. Floriána, patrona hasičů.

Vše započalo před hasičskou zbrojnicí, odkud se odebral slavnostní průvod do kostela. Během liturgie byl obraz vystaven před bočním oltářem a čestnou stráž mu tvořili dva uniformovaní hasiči. Hasiči ve stejnokrojích rovněž četli čtení, přímlyvy, nesli obětní dary či ministrovali. Při události zazněly jak slavnostní proslovy velitele zdejšího sboru a starosty obce, tak tematická promluva zdejšího duchovního správce.

Pozvání na ojedinělou akci přijala i řada hasičů z okolních sborů a rovněž několik vysokých funkcionářů ze Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, takže zhruba polovinu osazenstva kostela tvořili krojovaní hasiči, druhou pak místní i přespolní farníci (v Jablonci nad Jizerou se toho dne bohoslužba nekonala).

Po skončení liturgie se slavnostní průvod odebral k pomníku padlým učtít oběti 1. světové války a fašismu, načež se přesunul před hasičskou zbrojnicí, kde byl rozpuštěn. Hasiči pak přítomné pozvali k

občerstvení v prostoru vyklizených garáží, zatímco obraz byl umístěn na čestném místě poblíž garážových vrat. Nutno podotknout, že samotné slavnostní odhalení na věži zbrojnice se uskutečnilo až v sobotu 24. května během velkolepých oslav 130 let od založení dobrovolného sboru ponikelských hasičů.

V Z našich farností

Z rozhovorů a dojmů, které jsem si vyslechl, i ze svého pohledu mohu říci, že událost se velmi vydařila a hluboce oslovila i ty, jejichž kroky do chrámu Páně příliš často nezavítají. Velký dík za hladký a vydařený průběh patří jak duchovnímu správci, tak i těm členům hasičského sboru, kteří nad přípravou jednoho dopoledne strávili bezpočet hodin svého volného času. A to nemluvím o tom, že v dnešní době a v našem regionu je zcela ojedinělé přihlásit se takovýmto hrdým způsobem k odkazu našich předků, kteří již po generace ctili sv. Floriána jako ochránce proti ohni.

Obraz byl na přání místního hasičského sboru namalován (za cenu nákladů) paní Věrou Tománkovou ze Světlé nad Sázavou, a to za účelem umístění do věžního okna ponikelské zbrojnice. Jedná se vlastně v pořadí již o třetí

zdejší ztvárnění sv. Floriána. Prvního, zpodobněného na skle, zničil neznámý vandal. Jeho na desce vymalovaného nástupce z okna vytrhla a zničila silná bouřka. Doufejme tedy, že tentokrát již sv. Florián na svém místě setrvá a bude držet svou ochrannou ruku jak nad zdejším sborem, tak celou naší obcí.

Miloš Holubec

V Reportáž

Okénko zuřivého reportéra

Že je zpívání žalmů závažná záležitost, jsme se přesvědčili před jabloneckou cukrárnou 30. května ve večerních hodinách. Ponikelské zpěvačky zde byly přistiženy, jak po "zavíračce" dopilovávají poslední detaily na nedělní mši. Jejich případ budeme i nadále sledovat.

M. Jarošová

Setkání kněží na pouti ve Stromkovicích

Na první májový den se koná už tradičně pout' u kapličky Panny Marie v lese ve Stromkovicích. To, co bylo letos „netradiční“, byla iniciativa P. Iva pozvat na společné setkání na faru v Jablonci a posléze i na samotnou poutní mši sv. kněze, kteří v minulosti zde a v okolních farnostech působili.

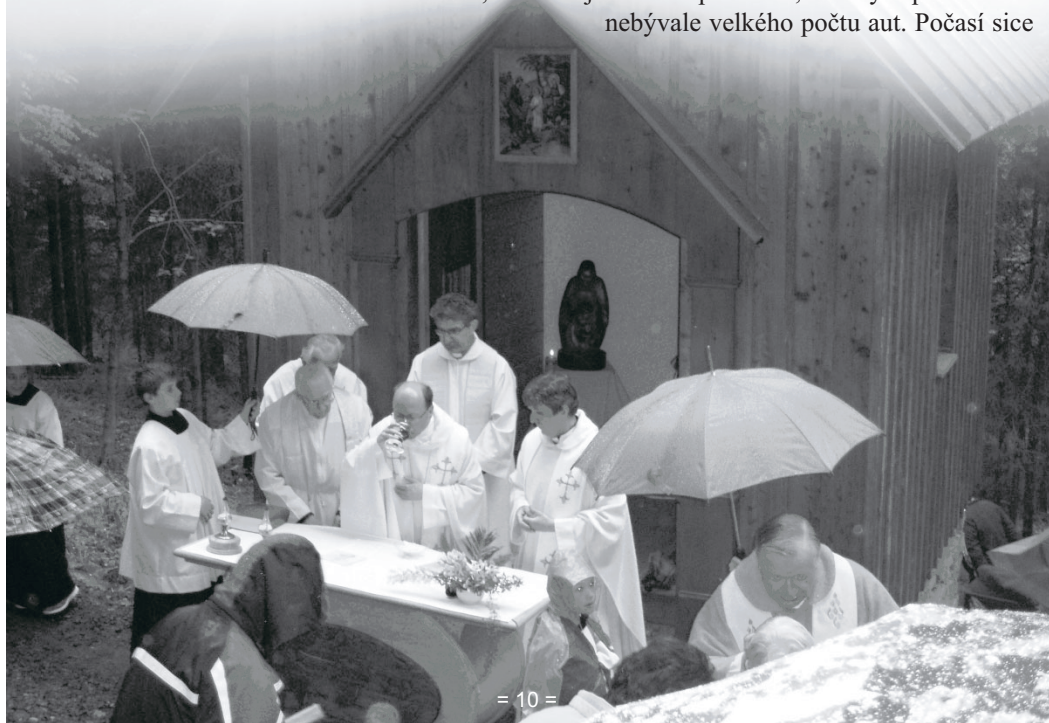
Nesešlo se nás sice mnoho (ne každý mohl v daný termín přijet), ale setkání to bylo velmi milé a srdečné. Zvláště nás, a myslím, že i všechny poutníky, potěšila přítomnost P. Jiřího Mannla (*1920), který v Rokytnici a okolí působil tuším do roku 1975.

Časový harmonogram, který byl na pozvánce, vzal sice hned od začátku za své (chvilku nám to dalo, než jsme se sešli), ale protože jsme muži svobodní... vůbec nám to nevadilo a neubralo nic na dobré náladě. Když jsme se tedy sešli, totiž P. Josef Mazura, už zmíněný P. Mannl, kterého přivezl P. Pavel Mistr, jáhen František Horáček ze Studence s manželkou,

místní pan farář a já, tak jsme vzpomínali, jakými proměnami fara prošla. Došlo i na to, kdo měl kde postel a stůl, kde byla kaplanka, kde se tu vzal barový pult ☺ apod.

Naši dobrou náladu a chuť jít se společně pomodlit breviář do kostela významně podpořil výborný oběd, za což moc děkujeme děvčatům Lisičanovým (jak já si je pamatuji) z Harrachova.

Cestou do Stromkovic jsme se ještě zastavili na faře v Rokytnici, kde už nás čekal a ochotně provedl pan Jína. Tady mohl zavzpomínat zvláště P. Mannl, od jehož působení prošla fara velkými změnami, a to zvláště zásluhou P. Mazury. Ten si pochvaloval, že výmalba kostela sv. Michaela je stále ve velmi dobrém stavu. Při odjezdu z Rokytnice jsem nějak nemohl nastartovat, takže bratři už dávno zmizeli v dáli, ale naštěstí jsem je na Rezku dohonil. Pak už probíhala mše sv. ke cti sv. Josefa Dělníka za hojné účasti poutníků, což bylo patrné už z nebyvale velkého počtu aut. Počasí sice

V Z našich farností

trochu zkoušelo naši důvěru a vytrvalost, zvláště když z prvních kapek už začalo opravdu pršet a kazatel s úsměvem pronesl:

„No nevím, já tu mám kázání ještě na tři stránky...“ Ale s Boží pomocí jsme vše dobře zvládli, takže došlo i na tradiční občerstvení a přátelské popovídání po mši sv.

Díky Bohu a také všem, kdo se podíleli na přípravách i vlastním průběhu této milé pouti

*Za bývalé kaplany
P. František Mráz*

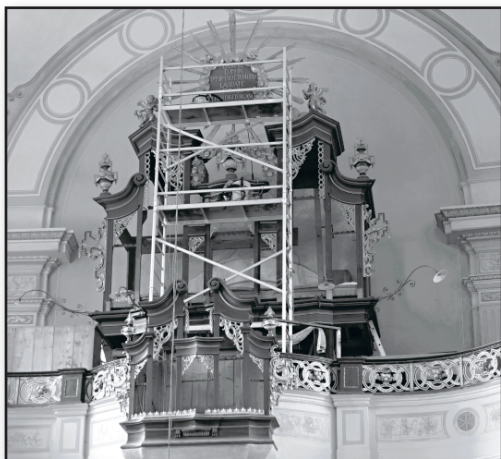
V Z našich farností

Rokytnické varhany

Na varhanním koncertě v neděli 1. června v našem kostele mělo zásluhu více lidí. Začalo to někdy na přelomu roku, kdy P. Kvapil opravu varhan objednal i s tím, že financování bude nejisté. Pan Žloutek se synem varhany v krátké době opravili a o průběhu renovace nám povyprávěli.

Paní Jarošová podnítila farnost k uspořádání koncertu, ujala se jeho uskutečnění a pozvala pana Radka Hanuše, ředitele ZUŠ ve Vrchlabí a skvělého varhaníka. Pan Hanuš se zajímá o varhany v našem kraji, o jejich historii, možnosti a kvalitu. Zahrál skladby, které daly vyniknout všem hudebním barvám nástroje, od jemných romantických až po silné, burčující tóny. Sdílel nám, že původní varhany byly postaveny v 18. století kutnohorskou dílnou a později byly zdražile osazeny moderním nástrojem panem Kobrlem z Lomnice nad Popelkou. Opravu a údržbu už však nutně potřebovaly, jak sdělil i pan Žloutek.

P. Kvapil nám přečetl žalm, který je vepsán do štítu varhan a vzdává chválu Bohu, a pak varhany posvětil. Varhanice z okolních farností přidaly přímluvu za místní varhany a všichni si zazpívali spolu s varhanním doprovodem slavnostní přípitek. Varhany jsou královský nástroj

tím, že obsahují zvuk mnoha nástrojů. Každé lidské duši je některý hudební nástroj bližší více než jiné nástroje. U někoho rozechvěje struny duše flétna, u někoho housle, další má raději klavír, violu, trubku apod. Když se pak rozeznějí varhany v kostele, mohou se tak dotknout všech duší a vést je ke chvále Boží.

Děkujeme tedy všem, kdo se na renovaci varhan a na koncertu nějakým způsobem podíleli, kéž jim Bůh jejich úsilí oplatí. A kéž varhany i lidé oslavují Stvořitele, jak se o tom píše v žalmu 150: „Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina!“

I. Palmová

Cesta P. Václava Huška ke kněžství

Biskupství královéhradecké pro letošní dobu postní vydalo brožuru s názvem „Půst v Roce povolání“, v níž zveřejňuje svědectví pěti desítek kněží z diecéze o svém povolání. Jedno z těchto osobních svědectví je od P. Václava Huška, který s námi nějaký ten čas prožil.

P. Václav se nyní nachází v domově pro seniory u Staré Boleslavi a posílá četné pozdravy do farnosti.

A teď něco o mé cestě za kněžským povoláním. Jde jistě především o milost Boží, ale i o náboženskou výchovu v rodině. Od útlého dětství mne (ale i sourozence) rodiče vedli k víře a učili nás modlit. Pak jsem začal ministrovat v kostele P. Marie, kde nás vedli jezuiti. Protože nás ministrantů bylo hodně, snažili jsme se naučit předepsanou latinu co nejdříve, abychom směli dělat „hlavního“ ministranta. Už v dospívání jsem toužil být knězem, zvlášť když jsem kolem sebe v Hradci Králové měl „před očima“ příklad několika vzorných kněží (Dr. Hašek, P. Javůrek a další).

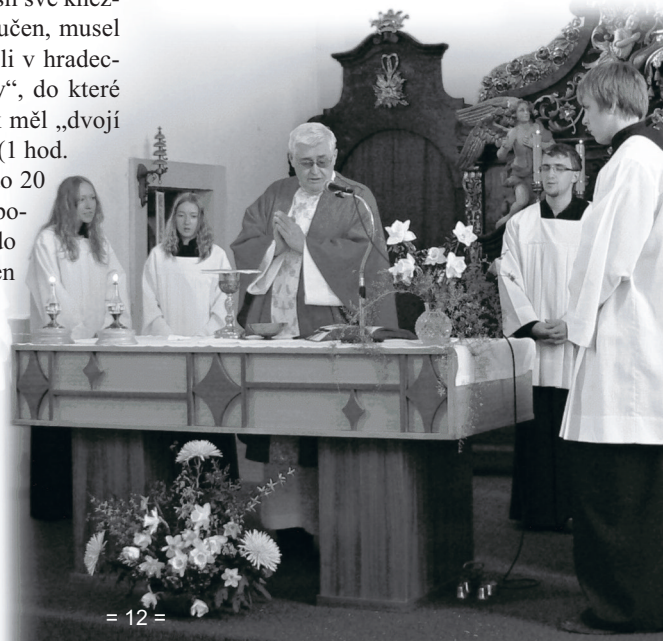
Po vyjití základní školy jsem šel do učení do polygrafického učiliště v Liberci. Vyučil jsem se sazečem a pak jsem čtyři roky pracoval v tiskárně. Přitom jsem měl stále na mysli své kněžství. Avšak protože jsem byl jen vyučen, musel bych mít maturitu. V r. 1958 otevřeli v hradecském gymnáziu třídu „večerní školy“, do které jsem se přihlásil. Tři roky jsem pak měl „dvojitý režim“. Od 6 hod. do 13 hod. práce (1 hod. mi podnik platil) a pak od 15 hod. do 20 hod. večerní škola – 3 x týdně. Ale zpočátku mne vedoucí nechtěl pouštět do školy. Oni všichni nadřizení měli jen základní nebo odborné vzdělání, takže mi asi možnost vyššího vzdělání záviděli. Spolupracovníci mi říkali: „Ty tady chceš být ředitelem?“ Až jsem měl pak v roce 1963 nastoupit do semináře a šel se s nimi loučit, řekli mi: „Teď už víme, proč jsi ta studia dělal.“ – Roku 1961 jsem odmaturoval a šel na vojnu. To však byla těžká doba: krátce před tím byla

postavena v Berlíně zeď – to byla první mobilizace. Druhý rok to bylo ještě horší: v říjnu 1962 vypukla kubánská krize, kdy světová válka visela na vlásku. Naštěstí i pomocí papeže Jana XXIII. byla tato krize zažehnána. Pak nastalo první mírné uvolnění (rok 1963) mezi státem a církví. 7. 10. 1963 jsem nastoupil do semináře v Litoměřicích (i když se mi v tom „vojenští páni“ snažili zabránit a „uliční výbor“ KSC taky).

I když doba nebyla příznivá, přeci rád na dobu studií vzpomínám. Profesori – kněží se nám snažili předat pravou nauku církve a i na spirituály (Sahana a pak Hermacha) vzpomínám s vděčností. Vynikající byl také rektor Mons. Poul, který nás „prokoukl“ velice brzy. S pomocí Boží jsem vlastně nikdy neměl pochybnosti o svém kněžském povolání – ani v semináři, ani pak, když jsem působil v duchovní správě. I teď na odpočinku sloužím mši svatou denně – a příležitostně zpovídám. Díky Bohu za to!

P. Václav Hušek

zdroj: brožura „Půst v Roce povolání“

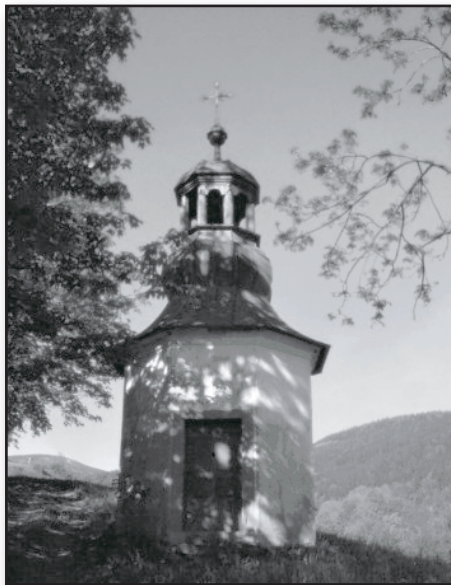

Rokytnická kaplička

Kaple se nachází v horní části Rokytnice nad Jizerou po cestě směrem k Hut'skému potoku. V roce 1980 se objevila i ve známém filmu Krakonoš a lyžníci.

Pamětní list byl uložen v době vyspravení kaple v Horní Rokytnici klempířským mistrem Johannem Fischerem r. 1934. Kromě záznamu o spravení střechy zde najdete popis doby, jména místních organizací i aktivních občanů. Jestliže Vás zajímají jména místního starosty nebo kněze či dalších, tak celý pamětní list je k dispozici na jablonecké faře.

"Není žádná dobrá doba. Panuje průmyslová krize, nezaměstnanost a nouze. Velké tkalcovny, zejména továrny firmy F. Haney, zastavily provoz. Po dlouhou dobu skoro nezapršelo, louky a setby jsou vyprahlé, hrozí zdražování. K oživení hospodářství jsou uspořádány slavnosti."

"Tuto kapli pokryl plechem v době od 18. do 30. června 1934 Johann Fischer a jeho syn Arthur Fischer. Starou střechu vyspravit prkny truhlář Alfred Dufke." Kaple nese ještě podle existujícího nápisu na vnitřní straně prken záznam Johann "1833" Sacher.

Podle vyprávění, zatímco hajný, jenž nížeji v domě, kde nyní "kolář Emil Müller" bydlel, dlel v kostele, jeho syn na místě, kde

teď kaple stojí, zastřelil medvěda.

redakcí zkráceno

PL dodala paní Kaprasová

Harrachovský kříž

V kostele sv. Václava v Harrachově byl zrekonstruován kříž, který je umístěný na hlavním oltáři. Touto opravou, která stála asi 49.000, Kč, začala série prací, která má za úkol vylepšit vzhled celého oltáře. Na stranách přibýly staronové sochy Panny Marie a Svatého Jana. Celkový dojem dotváří pozlacená řezba vinné révy. Na opravu přispěli místní farníci.

Marek Novotný

Magdalena Jarošová

*Narozena 14. února 1971
v Praze*

Mohla byste nám v úvodu krátce popsat, odkud pocházíte a kudy Vás život vedl?

Žiju v chaloupce na stráni, kterou dvě století obdělávali moji předkové z mamčininy strany. Já jsem se ale narodila v Praze. Do Poniklé jsem odešla čtyři dny po maturitě na pražské konzervatoři. A už čtvrt století učím děti hrát na klavír. Nejdrív v jilemnické a teď ve vrchlabské Základní umělecké škole.

Máte řadu profesí, které to jsou a co vás na nich baví?

Trochu nerozumím otázce ☺. Moje profese je jen kantořina... Možná jste měla na mysli moje zájmy a koníčky? Moc ráda hraju ochotnické divadlo. Vyzkoušela jsem si různé role, ke kterým bych se v osobním životě jen těžko dostala: princeznu Mahulenu, čertici Aranku, bábu Plajznerku z Drdových Dalskabátů, lehkou ženštinu v Hoffmeisterově Nevěstě nebo čarodějnici Bábi Zlopočasnou v Prattchetových Soudných sestřích. Velkým zážitkem je pro mě i zpívání v paseckém Svatováclavském sboru. A když se můžu odměnit, strčím ruce do hlíny a věnuju se záhonkům a kyticím.

Obecným trendem je vidět vše negativně. Tedy naopak: jaká pozitiva dnešní společnosti či mládeže a dětí, se kterými pracujete, vidíte?

Jsem asi nenapravitelný optimista... ale jak znám své žáky, je budoucnost dnešní společnosti v dobrých rukách (a není to jen tím, že ty ruce umějí běhat po klávesách)! Současná mladá generace je daleko vnímavější a sebevědomější. Ráda se od ní nechávám inspirovat jejich pohledem na svět, nezátíženým dobou nesvobody.

Kdo nebo jaký zážitek Vás přivedl k víře? V čem Vás život ve víře obohatil a co vnímáte, že Vám nejvíce scházelo?

Odpověď na tuhle otázku by spíš vyžadovala celou knihu ☺. Od dvanácti let jsem každý večer usínala s představou, že mě v rakvi žerou červi a zůstane ...NIC... Tolik jsem si tenkrát přála, aby Bůh skutečně existoval! A dlouho, dlouho jsem hledala... prošla mnoho slepých uliček a tmavých koutů duše, přečetla stohy knih, poznávala různá náboženství. Až jsem si řekla A DOST!!! Tohle

k ničemu nevede, Bůh si se mnou jen hraje na schovávanou. A teď se zas já schovám jemu, ať si hledá On mě... a našel... a zavolał mé jméno... a dal smysl marnosti a pomíjivosti lidské existence, která mě kdysi tolik děsila.

Podělte se s námi, jak jste vnímala naši farnost ještě před křtem. Vnější pohled bude pro nás všechny jistě cenný.

Nejvýrazněji jsem určitě vnímala osobnost našeho pana faráře. „Von umí tak pěkně zahovořit“, říkala o něm moje prateta z rokytnického Domova důchodců. A pak lidé z kostela, zvláště zářiví, vyrovnaní a usměvaví. Byla jsem všem tolik, tolik vděčná za každý úsměv a vřelý stisk ruky, který mi říkal: Jsme rádi, že jsi tu s námi! A taky jsem žasla, kolik je ve farnosti výborných zpěváků a varhaníků. A že se v kostele můžeme smát!!! A jestli bych mohla mít nějaké přání... víc se otevřít světu za zdmi kostela.

Před nedávnem jste v Poniklé přijala svátost křtu, co to pro vás znamená?

Můj křest byl po narození mé dcery druhým nejkrásnějším dnem v mém životě. Byl naplněním mého posledního přání – teď tu chci být já pro Tebe, Pane... ode dneška, na věky. Jak se mi to daří, to ví jen On, ale snaha by byla ☺.

Koho jste si vybrala jako svého křestního patrona a v čem je pro Vás inspirací?

Moje druhé jméno si vlastně vybralo mě... Prvního ledna, v den znovuzasvěcení naší diecéze Duchu Svatému a Panně Marii, ke mně přilétlo při mši bílé perýčko. Ve chvíli naprostého zmatku a zoufalství, co se to se mnou vlastně děje. A v tu chvíli mi došlo, že jsem tam, kde mám být... Jsem Magdalena Marie. Kéž bych uměla být o trochu víc Marie – pokornější a odevzdanější Boží vůli.

Jaká lidská vlastnost je pro vás velmi hodnotná a v čem jste v životě nejvíce zásadová?

Určitě je víc hodnotných vlastností, ale mně nejvíc v dnešním světě chybí ČEST... Líbilo by se mi potkávat víc mušketýrů 21. století. A v čem jsem nejvíc zásadová? Zjišťuju, že čím jsem starší, tím míň toho o životě vím... Ve dvaceti jsem měla naprosto jasnou představu o tom, jak se mají vychovávat děti. Pak se mi narodila dcera Madlenka – a moje rodičovské zásady braly za své... Takže na zásady jsem už opatrnější ☺.

Máte nějaké motto do života?

V poslední době mi hodně pomáhala tahle pravda: TAJEMSTVÍM JE VŠE CHVÁLIT...

O co budete usilovat v budoucnosti a na co se v ní těšíte?

Budoucnost... usilovat... Možná víc BÝT, rozpoznávat Jeho vůli, s láskou ji konat... dát světu o kapičku víc krásy, protože kde je krása, tam je Bůh hodně blízko nás. Víc zpívat a víc se smát. A čekat... na splnění slibu, který nám byl dán.

Chtěla byste něco vzkázat našim čtenářům?

DĚKUJI! Děkuji Vám všem za krásné přijetí... Moc si vážím toho, že jsem se stala Vaší sestřičkou. A ať světlo ve Vašich očích plní všechny bolavé a hledající lidské duše Láskou a Pokojem...

Děkuji Vám za rozhovor a přeji Vám, ať nacházíte jistotu a klid v životě protkaném Boží láskou.

Za redakci časopisu Veronika Palmová

Zakódovaný obrázek

Čísla na okraji udávají počet za sebou jdoucích černých políček v řádku nebo v sloupci. Pokud je čísel více, jsou mezi nimi bílá políčka, jejich počet však není udán. Vybarvěte políčka tak, abyste získali obrázek. Uhodnete, k jaké události z našich farností se vztahuje?

Anička Marková

Připomínáme, že členům redakce můžete posílat řešení „luštěnek“. Za správnou odpověď obdržíte malou odměnu 😊. Přejeme příjemnou zábavu, kontakty a datum uzávěrky naleznete níže.

[illegible]

Vtip

Víte, který svatý se nikdy
nedostane do nebe?
Svatý kopeček!

Citát

Jestli chceš, aby se ti splnily sny, nesmíš dlouho spát.
Nelepší způsob, jak získat nové přátele, je být sám přítelem.

Neznámý autor

Redakce

Náš život, občasník farností Harrachova, Jablonce nad Jizerou, Poniklé a Rokytnice nad Jizerou.
Náklad činí 130 výtisků. Cena 15,- Kč.

Podněty, příspěvky a informace k otištění prosím posílejte na níže uvedené kontakty:

Redaktorka: Veronika Palmová; E-mail: palmovaveronika@gmail.com; tel.: 608 026 540

Sazba a grafická úprava: Jiří Marek; E-mail: SroubekJirka@gmail.com; tel.: 732 708 769

Jazyková úprava: Mgr. Eva Holubcová; E-mail: Holubcova.E@seznam.cz; tel.: 732 319 787

Církevní schválení: P. Mgr. Ivo Kvapil; E-mail: ivo.kvapil@wo.cz; tel.: 737 407 587

Uzávěrka příštího čísla: 2. listopadu 2014